Redacţiunea Administraţiunea
Tipografia:
BRAŞOVU, piaţa mare Nr 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de annciuri:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seria garmondu pe o colonă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă şi învoiélă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anu 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anu 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulu I.: pe unu anu 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ.
Atâtu abonamentele câtu şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 72. Braşovŭ, Vinerĭ, 1 (13) Aprilie 1888.

Nou abonamentŭ
la
„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Aprilie 1888 st. v. se deschide nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toţi amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:
pe trei lunĭ 3 fl.
pe şése lunĭ 6 fl.
pe unŭ anŭ 12 fl.

Pentru România şi străinătate:
pe trei lunĭ 10 francĭ.
pe şése lunĭ 20 francĭ.
pe unu anŭ 40 francĭ.

Abonarea se póte face mai uşorŭ şi mai repede prin **mandate postale**.

Domnii, carĭ se vorŭ abona din nou, să binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ şi a arĕta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Braşovŭ, 31 Martie st. v. 1888.

Suntŭ fórte sensibilĭ Ungurii dela putere pentru totŭ ce se scrie contra lorŭ în foile din afară. Ei sciu că opiniunea publică europeană este adĭ unŭ factorŭ puternicŭ, de care trebue sĕ ţină sémă mai alesŭ popórele şi statele micĭ. Şi orĭ-câtŭ de multŭ s'arŭ îngâmfa ei vrêndŭ a juca în concertulŭ popórelorŭ europene rolulŭ de „mare putere“, sciu fórte bine, că influinţa, ce-o esercitéză adĭ în monarchiă, au de a o multumi numai unorŭ împrejurărĭ esceptionale esterne şi interne, carĭ însĕ uşorŭ se potŭ schimba în defavórea lorŭ.

Puterea, care a favorisatŭ mai multŭ realisarea până la unŭ punctŭ órecare a planurilorŭ Ungurilorŭ dela putere, este Germania. De aceea ei punŭ aşa mare preţŭ pe alianţa cu acestŭ statŭ şi au şi fostŭ în totdéuna cei mai înfocaţĭ partisanĭ ai ei.

Dreptŭ mulţămire pressa germană şi în deosebĭ cea oficiósă a cruţatŭ timpŭ îndelungatŭ în modŭ sistematicŭ susceptibilităţile Ungurilorŭ dela putere şi rareorĭ şĭ-a ridicatŭ vocea câte unŭ diarŭ germanŭ, însĕ numai spre a lua în apĕrare pe Sasii din Transilvania în contra tendinţelorŭ de maghiarisare. In tóte celelalte cestiunĭ, cum este aceea a dualismului, foile germane au observatŭ până acuma constantŭ cea mai mare reservă, ba cele oficióse de multe orĭ au părtinitŭ punctulŭ de vedere alŭ regimului din Pesta.

De unŭ timpŭ încóce, şi mai vêrtosŭ de când guvernulŭ din Pesta şĭ-a inauguratŭ politica sa orientală în stilŭ mare, vrêndŭ a pune la cale şi ţéra Bulgarilorŭ, se ivescŭ vocĭ în pressa germană, carĭ arată mare nemulţămire faţă cu demersurile politice ale „civilisatorilorŭ Orientului.“

S'a mai ventilatŭ în timpulŭ din urmă de pressa germană şi cestiunea, că óre Austro-Ungaria oferă destulă garanţiă de putere şi de tăriă ca aliată a Germaniei şi în acéstă privinţă s'au esprimatŭ multe bănuelĭ din causa organisaţiunei interióre atâtŭ de complicate a monarchiei nóstre şi din causa nemulţămirei ce domnesce la o parte mare a popórelorŭ imperiului pentru neegala tractare, ce-o întêmpină.

Acum de curêndŭ, — precum amŭ vĕdutŭ în numĕrulŭ de erĭ — „Kreuzzeitung“ din Berlin esprimă temerĭ şi în privinţa organisaţiunei armatei aliatului Germaniei. „Unitatea armatei împĕrătescĭ“ dice numita foiă, „o ameninţă o singură împrejurare, adecă că uneia din diferitele naţionalităţĭ, dealtmintrelea egalŭ îndreptăţite, i s'a concesŭ nu numai o posiţiune de sine stătătore în monarchiă, ci şi stăpânirea peste alte naţionalităţĭ într'unŭ statŭ separatŭ.“

Afirmarea acéstă făcută de unŭ diarŭ de frunte berlinesŭ este în împrejurările de faţă destulŭ de gravă. Şi nu atâtŭ ceea ce se afirmă, câtŭ mai multŭ ceea ce se retace este de natură a da enunciaţiunei berlinese unŭ caracterŭ fóarte agresivŭ faţă cu Ungurismulŭ dela putere.

Au şi înţelesŭ foile din Peşta importanţa ataculni, ce se îndréptă pe neaşteptate în contra posiţiunei privilegiate şi a egemoniei Maghiarilorŭ, şi de aceea au săritŭ cu tótele ca la comandă, spre a combate articululŭ amintitŭ din „Kreuzzeitung“.

Cu acésta ocasiune „Kreuzzeitung“ a trebuitŭ sĕ-şĭ audă multe. Articululŭ din vorbă alŭ acestui diarŭ este caracterisatŭ de foile ungurescĭ ca o „espectoraţiune insolentă,“ „denunţiaţiune impertinentă,“ „insinuaţiune perfidă“ ş. a. Unele diare din Peşta susţinŭ, că articululŭ „organului Iunkerilorŭ“ este o „contrabandă austriacă sub bandieră prusiană“, cu alte cuvinte că a fostŭ urzitŭ din Viena, de către aceia, carĭ sunt pĕtrunşĭ de „ura cea mai mare în contra dualismului, a parlamentarismului şi a Ungurismului.“

Organulŭ nemţescŭ alŭ d-lui Tisza se încércă într'unŭ lungŭ articulŭ a combate afirmările fóiei berlinese. Nu mai esistă, dice elŭ, nicĭ o neînţelegere între dinastiă şi „naţiunea ungară“; „gloriosulŭ stégŭ împĕrătescŭ negru-galbĕnŭ“ nu stă în oposiţiă cu „stégulŭ lui Stefanŭ,“ precum susţine fóia berlinesă. Nu Maghiarilorŭ li s'au făcutŭ concesiunĭ, carĭ nu sunt destulŭ de clarŭ limitate, ci Maghiarii au făcutŭ concesiunĭ dinastiei, primindŭ asupră-şĭ la încheierea pactului mare parte din datoriile publice şi invoindu-se a tracta ca comune nisce afacerĭ, ce cădeau în competinţa parlamentului ungurescŭ.

Nu este adevĕratŭ, dice mai departe „Pester Lloyd“, că esistă în Ungaria mulţĭ politicĭ serioşĭ, carĭ stăruiescŭ şi astădĭ a „dobêndi o armată independentă unguréscă sub unŭ ministru de rĕsboiu responsabilŭ numai parlamentului ungurescŭ“. Numai o mică parte a oposiţiunei ar avé asemenĭ pretenţiunĭ, dér şi acestora le-ar da numai o valóre teoretică.

Pretinde apoi fóia pestană, că Ungurii întotdéuna au fostŭ gata a aduce grelele jertfe, ce s'au cerutŭ pentru armata comună dela dieta unguréscă şi susţine că adĭ raporturile între armată şi poporaţiunea civilă în Ungaria au devenitŭ aşa de bune, încâtŭ nu mai lasă nimicŭ de doritŭ.

Ceea ce l'a înfuriatŭ mai mult pe „Pester Lloyd“, este „impertinenţa“ cu care fóia berlinesă susţine că „stégulŭ lui Stefanŭ pré adeseorĭ a fostŭ ridicatŭ în timpulŭ trecutŭ şi mai nou în contra domnitorului legitimŭ“ şi cere ca „maiestatea corónei Habsburgilorŭ“ sĕ pună stavilă „escesselorŭ de putere maghiare“ şi „ameţelei de suveranitate naţională.“

In mânia ei esclamă fóia tiszaistă: „A ne face asemenĭ imputărĭ sunteţĭ mai puţinŭ îndreptăţiţĭ voi, cari mai multŭ decâtŭ odată, când va venitŭ la socotélă —ca la 1866— a-ţĭ încuragiatŭ şi sprijinit p'acei Maghiarĭ rebelĭ, carĭ voiau „sĕ rĕdice stégulŭ tricolorŭ în contra suveranului legitimŭ.“ Ride hîrbŭ de ólă spartă — şi apoi sĕ nu se indigneze „Pester Lloyd“?

Despre naţionalităţile asuprite, carĭ după „Kreuzzeitung,“ sunt pe calea maghiarisării pe terêmulŭ administraţiei, justiţiei şi pe celŭ scolarŭ, fóia tiszaistă nu face decâtŭ o singură dată amintire, însĕ şi atuncĭ numai spre a le da încă o lovitură şi a-şĭ vĕrsa aşa puţinŭ nĕcazulŭ asupra „neruşinatei“ afirmărĭ a diarului berlinesŭ, că „naţionalităţile nemaghiare ar fi fidele regelui“.

Nu s'a întêmplatŭ niciodată, dice „P. Lloyd,“ ca portretulŭ Maiestăţii Sale sĕ fiă depărtatŭ şi înlocuitŭ cu portrete revoluţionare din partea Ungurilorŭ, dér s'a întêmplatŭ, ca la „poporaţiunile nemaghiare fidele regelui, pe care le iubesce aşa de multŭ „Kreuzzeitung“ sĕ fiă înlocuitŭ portretul regelui legitimŭ alŭ Ungariei cu acela alŭ împĕratului Rusiei.“

Şi pe când denunţă astfelŭ, pĕtrunse de ura cea mai înverşunată, pe naţiunile conlocuitóre, foile ungurescĭ se plângŭ asupra „denunţiaţiunei pline de ură“ îndreptată de diarulŭ berlinesŭ în contra Ungurilorŭ!

Programulŭ noului guvernŭ românŭ.

In şedinţa dela 28 Martie noulŭ guvernŭ românŭ 'şĭ-a desvoltatŭ programulŭ sĕu.

D-lŭ deputatŭ P a n u disese că noulŭ ministerŭ nu e eşitŭ nicĭ din maioritate, nicĭ din minoritate, n'are încrederea ţĕrii, ci numai a Regelui. Elŭ nu crede că alegerile vorŭ fi libere, căcĭ atuncĭ guvernulŭ ar cădé. Acesta e unŭ ministerŭ anormalŭ. Cere imediata disolvare a camerilorŭ.

D-lŭ deputatŭ B l a r e m b e r g se ridică contra modului cum s'a compusŭ noulŭ ministerŭ, care e unŭ guvernŭ personalŭ. Unŭ ministerŭ formatŭ de d-lŭ D. Ghica ar fi fostŭ mai acceptabilŭ, pentru-că elŭ făcuse apelŭ şi la oposiţia unită, care însĕ a refusatŭ a intra în ministerŭ, fiindŭ-că d-lŭ Ghica declarase că nu va disolva camerile. Guvernulŭ actualŭ e continuarea guvernului trecutŭ şi caută a acoperi rĕspunderea ce o are înaintea ţĕrii guvernulŭ d-lui I. C. Brătianu. Cere disolvarea camerelorŭ şi o declaraţiă a guvernului în privinţa politicei sale esterióre.

D-lŭ deputatŭ G r ă d i ş t e a n u dise, că actualulŭ guvernŭ nu e espresiunea ţĕrii, nu suntŭ nicĭ din partidulŭ d-lui Lascarŭ Catargi. Care e programulŭ noului cabinetŭ? Cere imediata disolvare a camerilorŭ şi garantarea libertăţii alegerilorŭ.

D-lŭ P. C a r p, ministru de esterne rĕspunde antevorbitorilorŭ. Dice că décă actualulŭ guvernŭ e eşitŭ dintr'unŭ micŭ grupŭ, causa e că n'a voitŭ sĕ se coaliseze cu oposiţiunea-unită, care rĕmâne cu tóte astea o imensă negaţiune şi prin urmare unŭ micŭ partidŭ. La acusarea că actualulŭ guvernŭ vré sĕ guverneze cu Regele şi cu dorobanţulŭ, d-lŭ Carp rĕspune că acéstă afirmare e o legendă, deórece d-sa nu aşa ci altfelŭ a disŭ când i-se atribuia d-lui I. Brătianu regatulŭ şi neatêrnarea ţĕrii, şi anume a disŭ că acestea se cuvinŭ Regelui care a luatŭ iniţiativa, şi dorobanţului, care 'şĭ-a vĕrsatŭ sângele pe câmpiile Bulgariei. La acusarea că actualulŭ guvernŭ n'are încrederea ţĕrii, d-lŭ Carp rĕspunde:

„Da, o recunóşcemŭ, nu suntemŭ popularĭ, dér suntŭ douĕ soiurĭ de popularitate: este popularitatea promisiunilorŭ, popularitatea speranţelorŭ deşteptate. Acea popularitate n'amŭ căutatu-o şi n'am rîvnit-o niciodată. Este însĕ popularitatea faptelorŭ îndeplinite; aceea o ambiţionămŭ, şi avemŭ convicţiunea firmă, că intraţĭ nepopularĭ în guvernŭ vom eşi popularĭ, contrarŭ cu alţii carĭ au intratŭ popularĭ şi au eşitŭ nepopularĭ. (Aplause.)

D-lŭ C a r p declară că alegerile vorŭ fi libere, măcar de arŭ pĕtrunde numai junimiştĭ în cameră. Promite că acestŭ guvernŭ, care nu e nicĭ alŭ majorităţii, nicĭ alŭ minorităţii, va fi unŭ guvernŭ nepartinitorŭ, şi de aceea sĕ nu'i judece acum, ci pe urmă, după faptele lui. Ministrulŭ de esterne continuă apoi astfelŭ:

D. *P. P. Carp*, ministrulŭ de esterne A venitŭ pe urmă d. Blaremberg şi principalele sale imputărĭ au fostŭ, că suntemŭ un ministerŭ personalŭ şi că garantămŭ impunitatea guvernului trecutŭ.

La prima imputare a adăugatŭ însĕ d. Blaremberg un ce, care a ruptŭ vîrfulŭ acusării d-sale: D-nia sa de 22 de anĭ se luptă contra guvernelorŭ personale. Apoi décă guverne personale au fostŭ guvernulŭ d-lui Iepureanu, guvernulŭ d-lui Creţulescu, guvernulŭ d-lui Catargi, guvernulŭ d-lui Brătianu, décă guverne personale de 22 de anĭ, şi numai guverne personale s'au succedatŭ în ţéra acésta, suntem în drept a ne întreba: apoi aşa se fiă? Fost'au totdéuna guverne personale în ţéra acésta, séu d-lui Blarembergŭ i se întîmplă ceea ce i s'a întêmplatŭ, în poveste, unui fiu de rege la nascerea căruia tóte zînele au venitŭ şi i-au datŭ câte o calitate: una l'a făcutŭ frumosŭ, alta instruitŭ, o a treia elocinte, a patra onestŭ, şi a venitŭ şi una rĕutăciósă şi i-a făcutŭ unŭ darŭ, care a anulatŭ pe tóte celelalte, i-a dat unŭ caracterŭ de totdéuna nemulţumitŭ.

D. *N. Blaremberg*. Cerŭ cuvêntulŭ în cestia personală!

D. *P. P. Carp*, ministru de esterne. Garanţiă de impunitate pentru guvernul trecutŭ?

Noi în acéstă privinţă, — şi acéstă declaraţiune o facŭ în numele întregului guvernŭ — credemŭ, şi nu ne vomŭ

depărta unŭ singurŭ momentŭ de acéstă credinţă, că în politică greşelile se îndrepteză, dér nu se resbună. Décă dv. credeţĭ că în ţéra acésta, la fiă-care rĕsturnare de guvernŭ are sĕ se ajungă la rĕsbunare şi pedépsă, décă credeţĭ că pentru fiecare greşală politică sĕ fie, în afară de rĕspunderea morală, în afară de pierderea puterii, şi o respundere, care atrage după sine pedépsă, — décă d-v. voiţĭ sĕ aruncaţĭ ţéra într'o confusiune şi convulsiune nepomenită, declar că nu noi ne vomŭ preta la unŭ asemenea jocŭ.

A atinsŭ d. Blaremberg şi politica esteriórǎ, dicêndŭ că d-sa în nicĭ un cas, chiar décă s'ar face disoluţiunea, n'ar putea sĕ ne dea încrederea d-sale. Eu m'am întrebatŭ totdéuna pentru ce? Şi aci ne aflămŭ faţă érăşĭ cu o legendă, faţă cu legenda politicei germane. Noi ne întrebămŭ pentru ce acéstă politică germană a luatŭ unŭ aerŭ aşa de teribilŭ încâtŭ fără sĕ dea nimenĭ nicĭ o explicaţiune totuşĭ sĕ se dică: A! sunteţĭ pentru politica germană, sunteţĭ nisce adevĕraţĭ trădătorĭ! Politica germană, d-lorŭ, e caracterizată mai alesŭ prin faptulŭ, că guvernulŭ germanŭ face câtŭ se póte mai puţină politică externă. Vĕ pare póte acésta unŭ paradox, cu tóte astea e strictulŭ adevĕrŭ.

Tóte rĕsbóele purtate de principele de Bismarck au fostŭ rĕsbóe de politică internă şi pe carĭ nu le-a făcutŭ decâtŭ numai pentru ca sĕ înlăture piedecile aduse la constituirea imperiului germanŭ; încolo a căutatŭ cu cea mai strictă prudenţă sĕ asigure pacea de care Europa are nevoiă. Acésta e caracteristica politicei germane şi noi ne întrebămŭ, de ce avemŭ noi nevoiă, noi, carĭ avemŭ unŭ teritoriu ce póte hrăni de trei orĭ mai multă poporaţiune decâtŭ are, noi carĭ mărindu-ne resursele am putea îndoi puterile statului românŭ fără nicĭ o acţiune exteriórǎ, de ce avemŭ noi nevoe, décă nu de pace?

Trebue dér sĕ ne asociămŭ cu acei carĭ au lucratŭ totdéuna pentru liniştea şi pacea necesară prosperităţiĭ şi măririi poporului românŭ. Acésta e politica germană şi în acestŭ sensŭ guvernulŭ actualŭ e pentru politica germană, pe care a recunoscut-o şi d. Brătianu cu unŭ tactŭ ce trebue sĕ aibă aprobaţiunea nóstră şi n'am avutŭ nicĭ unŭ motivŭ de a nu-i da, chiar fiindŭ în oposiţiune, întréga mea aprobare pentru o politică atâtŭ de conformă cu adevĕratele interese ale ţĕrii.

Viu acum şi la cestiunea programului; am uitatŭ însĕ unŭ lucru, unŭ actŭ de politeţă: am uitatŭ sĕ mulţumescŭ d-lorŭ preopinenţĭ pentru testimoniulŭ de bună purtare în vieţa nóstră politică şi privată ce au binevoitŭ a ni-lŭ da.

In acéstă privinţă eu, care sunt de părerea d-lui Grădişteanu, dicŭ că era inutilŭ acestŭ testimoniu, pentru că noi credemŭ, că onestitatea, şi politică şi privată, nu e unŭ meritŭ, ci o datoriă; condamnămŭ acolo unde nu o găsimŭ, dér când o are cineva nu dicemŭ decâtŭ: cet homme a fait son devoir.

După ce ni se dă acestŭ testimoniu de bună purtare, ne vedemŭ apoi acusaţĭ de o mulţime de rele, carĭ infirmă până la unŭ punctŭ órecare greutate şi, daţi-mĭ voe sĕ spunŭ, chiar sinceritatea acestei politeţe făcute mai nainte.

Cestiune de programŭ? Apoi da, este evidentŭ că ministeriulŭ are programul sĕu; că acestŭ programŭ e cunoscutŭ dér póte nu de d-lŭ Grădişteanu.

D-sa în totŭ programulŭ junimistŭ n'a vĕdutŭ decâtŭ majoratulŭ ţĕrănescŭ, o ideе personală a mea şi care n'a figuratŭ nicĭodată în programulŭ partidului.

Fiind-că ni se vorbesce de programulŭ junimistŭ, sĕ vedemŭ, care e acest programŭ. Noi vremŭ inamovibilitatea în magistratură conformŭ cu elementele seriose ce le avemŭ la dispositiunea nóstră, şi în acéstă privinţă credŭ că inamovibilitatea curţilorŭ de apelŭ întovĕrăşită cu o îmbunĕtăţire materială simţitóre face magistraturei o posiţiune atâtŭ de înaltă, atâtŭ de bună, încâtŭ magistratura devine o carieră seriósǎ.

In materie de finanţe am recunoscutŭ totdéuna şi recunoscŭ şi astădĭ, că sub punctulŭ de vedere purŭ bugetarŭ cestiunea fostului guvernŭ a fostŭ bună şi echilibrarea bugetelorŭ a fostŭ făcută în modŭ seriosŭ. Am disŭ însĕ, că acéstă echilibrare aveţĭ sĕ o sdruncinaţĭ prin politica financiară şi prin modulŭ cum d-vóstră regulaţĭ creditulŭ Statului prin modulŭ cum administraţĭ Banca, prin modulŭ cum aţĭ produsŭ alterarea valutei, alterare plină de pericole pentru noi.

Se îndoesce cineva dintre d-vóstrĕ când dămŭ asigurare formală, că avemŭ sĕ regulămŭ acéstă cestiune? Şi cine se îndoesce despre acésta va vedé, că îndoiala în curêndŭ va fi fără temeiu.

Ce mai voimŭ noi? Voimŭ întinderea pe o bază mai mare a proprietăţii micĭ, voimŭ legea comunală, nu sciu décă e liberală séu conservatóre, dér o lege comunală, care dă comunei o neatêrnare mai mare decâtŭ cea de astădĭ.

Voimŭ, în meserii, ca posiţia lucrătorilorŭ sĕ fiă apĕrată conformŭ cu cerinţele cele mai moderne ale legilorŭ celorŭ mai înaintate. In instrucţiunea publică, principiile d-lui Maiorescu, principii, carĭ nu placŭ d-lui Grădişteanu, dér carĭ au fostŭ reluate în legea d-lui Sturdza, ne parŭ seriόse şi sănĕtóse şi le vomŭ supune discuţiunei viitorului parlamentŭ.

Mai voimŭ descentralisarea administrativă, căcĭ neatêrnarea judeţelorŭ este astădĭ nulă.

Din tóte aceste lucrurĭ unulŭ singurŭ ar fi suficientŭ în alte ţĕrĭ ca sĕ se radime partidele de dênsulŭ. Este decĭ unŭ programŭ seriosŭ, a căruĭ realisare cere o muncă îndelungată şi pe baza căruia se potŭ forma nouĕle partide.

Că vechea Dréptă şi vechea Stângă, în forma lorŭ actuală, aparţinŭ mai multŭ istoriei decâtŭ realităţii presentului, este lucru, care nu va apăré ca nou în gura mea.

Noue formaţiunĭ trebue sĕ se producă pe base de legĭ positive, de idei nu doctrinare, de idei ce nu stau în aerŭ, dér de idei practice şi bine codificate, — acésta a fostŭ totd'auna părerea nóstră, şi când întrébă d. Panu, cu ce vĕ presentaţĭ ţĕrei când aveţĭ sĕ formaţĭ partidulŭ? îi rĕspundemŭ cu acestea avemŭ sĕ ne presintămŭ ţĕrei, pe basa lorŭ se póte procede la reformarea interióră a partidelorŭ şi a Statului românŭ. Cine le va admite va fi cu noi şi cine nu le va admite va fi în câmpurĭ adverse. Noi nu ne vomŭ schimba părerile nóstre, dér nicĭ nu vomŭ căuta sĕ impunemŭ parlamentului viitorŭ idei pe carĭ le va repudia. Aceste cuvinte ne aducŭ în modŭ firescŭ la chestiunea disolvărei.

Toţĭ oratorii carĭ m'au precedatŭ au disŭ sĕ procedămŭ la disoluţiune şi sĕ o facemŭ imediatŭ. Credŭ că nu dicŭ unŭ ce, care ar puté mira vre-unŭ membru din acestŭ parlamentŭ, décă susţinŭ că cu acestŭ parlamentŭ, guvernulŭ actualŭ nu póte sĕ întreţie relaţiunĭ îndelungate şi că orĭ parlamentulŭ orĭ guvernulŭ trebue sĕ se retragă. Nasce întrebarea: ce era prudentŭ, ce era mai patrioticŭ? sĕ facemŭ disolvarea astădĭ, adică în mijloculŭ unei agitaţiunĭ ne mai pomenite în ţĕră, séu sĕ o facemŭ mai târdiu? Chiar Coróna a trebuitŭ sĕ'şĭ pună întrebarea: când şi-ar da séma mai bine de adevĕrata voinţă a ţĕrii: atuncĭ când pasiunile sunt întĕritate, séu atuncĭ când agitaţiunile vorŭ fi liniştite, pentru-ce sĕ şcie care este voinţa binecugetată şi bine cumpănită a naţiunii.

Că avemŭ sĕ procedămŭ la disolvarea acestei Camere este unŭ faptŭ asupra căruia nu póte fi nicĭ o îndoială, şi mesagiulŭ regalŭ, care va închide acéstă Cameră va adeveri cuvintele ce vi le spunŭ acum. Vĕ repetŭ însĕ, că în momentele de înfierbântare în carĭ se află ţéra, noi n'amŭ credutŭ că este bine sĕ procedămŭ imediatŭ la disoluţiune, şi sĕ procedămŭ imediatŭ la nouĕ alegerĭ.

Acestea suntŭ, d-lorŭ, declaraţiunile pe carĭ eramŭ datorĭ sĕ vi le facemŭ.

Noi vĕ rugămŭ pe toţĭ, şi pe majoritate şi pe minoritate, ca sĕ binevoiţĭ a lăsa deoparte aceste discuţiunĭ carĭ nu potŭ decâtŭ sĕ mărescă pasiunile a căror liniştire trebue sĕ o dorimŭ cu toţii, şi sĕ votaţĭ bugetulŭ. — şi vĕ promitemŭ că nu vomŭ lua acestŭ votŭ nicĭodată ca unŭ semnŭ de aprobare, ci'lŭ vom considera numai ca unŭ actŭ patrioticŭ, pe care ilŭ faceţĭ dv. faţă cu ţéra, dându'i mijlóce de a merge înainte (aplause).

SCIRILE DILEI.

Pentru sinodulŭ gr. or. românŭ din Sibiiu s'au mai alesŭ deputaţĭ în *Sibiiu:* P. Cosma şi Iacob Bologa; în *Sĕlisce:* E. Măcelariu şi pretorele L. Brau de Lemeni; în *Săbeşŭ:* Ioachimŭ Fulea şi Daniilŭ Davidŭ; în *Alba-Iulia:* Rubinŭ Patiţa şi V. Tordoşanŭ; în *Deva:* Dr. I. Mihu şi Samuilŭ Popŭ; în *Haţegŭ:* Ambrosiu Barseanŭ şi G. Danilă; în *Gioagiu:* Ios. Orbonaşiu şi Dr. N. Olariu; în *Câmpenĭ:* Gherasimŭ Candrea şi M. Cirlea; în *Clujiu:* Dr. A. Brote şi P. Piposŭ; în *Solnocŭ:* Dr. R. Roşca şi Nic. Cosma; în *Bistriţa:* Dr. A. Todea şi G. Şandorŭ; în *Tĕrnava:* M. Voileanŭ şi Dr. N. Olariu; în *Sighişóra:* Ioanŭ Şandru şi Zach. Tătarŭ; în *Făgăraşŭ:* Ilariu Duvlea, Ioanŭ Turcŭ; în *Turda:* P. Cosma şi Dr. P. Spanu; în *Ilia:* Alexe Olariu şi Nic. Popŭ, secretarŭ de finanţe.

* *

Autorităţile politice au fostŭ încunosciinţate, că **principulŭ de coronă Rudolf** va inspecta, în calitatea sa de inspectorŭ generalŭ alŭ infanteriei, tóte trupele de infanteriă şi de vênătorĭ şi în acestŭ scopŭ va călĕtori în monarchia întrégă. Principulŭ de coronă a refusatŭ, din consideraţiunĭ militare, orĭ-ce primire festivă.

* *

Ministrulŭ de honvedĭ a ordonatŭ, ca ţinerea în evidenţă a individilorŭ liberaţĭ de serviţiulŭ gloatelorŭ în interesulŭ serviţiului publicŭ sĕ se facă de acele comande de cercŭ, pe alŭ cărorŭ teritoriu locuescŭ respectivii. Fără o directă ordonare a ministrului numai acei individĭ se scotŭ din evidenţă, carĭ orĭ au satisfăcutŭ obligamentului lorŭ la gloate, orĭ carĭ au muritŭ.

* *

Precum comunică „Moniteur de Rome“, Papa a numitŭ **asistenţĭ ai tronului papalŭ** pe episcopii Ionŭ **Szabo din Gherla**, Michailŭ **Pavelŭ din Oradea-mare** şi Victorŭ **Mihalyi din Lugoşŭ**.

* *

Tĕrgulŭ anualŭ de primăvară ţinutŭ deunădile în **Orăştie** a fostŭ bunicelŭ. Vitele s'au vêndutŭ cu preţurĭ bune, porcii au fostŭ fórte căutaţĭ.

* *

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(7)

NUNTA IN ŞCHEIU.

Până pe la 1830.

(Fine.)

De chiămătorĭ, când mergeau cu lăutarĭ la vre-o fată, se dicea că „duce plăcinta“, pentru că găina, cei duoi colacĭ şi plosca cu vinŭ dăruite de nunŭ, pe lângă ce se înţelegeau cu ginerile sĕ le mai dea, erau ale lorŭ. Găina o frigea, colacii îi tăiau bucăţĭ şi da la fete, la neveste şi la feciorĭ, pentru-că toţĭ feciorii mergeau mai bine cu chiămătorii. Apoi şi fata unde duceau chiămătorii plăcinta, îşĭ chiăma şi ea alte fete, surate d'ale ei, şi jucau acolo de ţinea jocu uneorĭ până despre diuă, şi jucându fetele şi feciorii, şi feciorii cu fetele, mai audiai éră că cutare a cerutŭ pe cutare şi cutare pe cutare şi apoi aşteptai éră altă „plăcintă“ şi fetele necerute trăiau cu nădejdea şi îşĭ aşteptau şi ele diua şi césu.

Ginerele cu mirésa după ce sta la nunŭ câtŭ sta şi vedeau că ómenii s'au rĕritŭ şi că nu mai era cine sĕ jóce, îşĭ luau nópte-bună şi plecau acasă.

Lunĭ dimineţa de pe la optŭ, nouĕ, până pe la amédŭ, lăutarii mergeau pe la nuntaşii mai de frunte „de-i zoria“.

La ginere Lunĭ se spălau vasele şi mirésa trebuia şi ea sĕ ajute. Ginerele trebuia sĕ mérgă Lunĭ dimineţa, sĕ mérgă cu a tînĕră cu ciubĕru la fântână sĕ aducă apă, şi chiămătorii şi din rude, muierĭ şi ómenĭ, mergeau de-i stropiau cu apă, că diceau că aşa e bine, că e cu norocŭ; şi îi stropiau cu apă bine de totŭ de îi mai scăldau, apoi fiă vară fiă érnă.

Sócra mică ducea tinerilorŭ Lunĭ de dimineţă, ducea tăiăţeĭ cu lapte, orĭ muieţĭ cu lapte, pe care îi mânca ginerele cu mirésa ca sĕ le fiă traiu dulce.

Lunĭ sara până nu făceau masă, ginerele şi cu mirésa mergea la nunu şi la sócra mică „de-i hiritisia“.

Pe la şése séra veniau lăutarii la ginere, unde se făcea masă şi după masă era jocŭ. Atuncĭ se juca mai cu sémă „periniţa“, de diceau la lăutarĭ: „Ia diceţĭ mei o periniţă“; de altfelŭ se juca uneorĭ şi la pungă şi la nunŭ. Jucătorii, ómenĭ şi muierĭ, se prindeau de mână ca la horă, lăutarii cântau şi hora se'nvêrtia în drépta şi în stânga. Unu dintre jucătorĭ era în horă, în mijlocŭ, cu periniţa în braţe se'nvêrtia de două, de trei orĭ singurŭ în locŭ şi după-ce-şĭ alegea pe unu dintre jucătorĭ — de era bărbatŭ orĭ feciorŭ, îşĭ alegea nevastă orĭ fată — dicea în cântecu lăutarilorŭ: „Cine jócă periniţa sĕ-i pupe neichii guriţa“, apoi arunca periniţa la piciórele celuĭ alesŭ şi îngenunchia pe ea; celŭ alesŭ trebuia sĕ îngenunche şi elŭ, şi îngenunchiaţĭ se sărutau. Lăutarii ţipau cu lăuta plimbândŭ degetu pe córdă în susŭ şi în josŭ. Celŭ dintâiu se prindea apoi în horă şi rĕmânea celălaltŭ de juca periniţa şi făcea şi elŭ totŭ ca celŭ dintâiu. Fetele şi nevestele nu se prea lăsau sĕ le pupe; le pupa cu de-a sila, şi décă juca periniţa, ele nu diceau din gură nimicŭ, cinumai ómenii, când o jucau, şi feciorii.

Pe vremurile alea se mai juca la nunte şi „Piperu“: unŭ felŭ de brâu, de se prindeau ómenii ca la horă de mânĭ. Celŭ care era de purta dicea din gură:

Cine jócă Piperu,
Piperu sĕracu
Sĕ se plece cu capu,

şi apoi le spunea ce sĕ facă şi de câte orĭ sĕ dea cu piciorul în pămêntŭ. Orĭ le dicea éră:

Cine jócă Piperu,
Sĕ-şĭ lapede odoru

şi atuncĭ cu toţii se desbrăcau de haina de pe deasupra de rĕmâneau uneorĭ în cămaşe şi aşa jucau. Până jucau, altu le lua hainele de le amesteca şi le făcea risŭ, de rîdea tótă lumea.

Şi Lunĭ séra ţinea jocu şi petrecerea până târdiu. Cu tótă oboséla, petrecerea era uneorĭ mai veselă; ómenii erau mai slobodĭ la glume, că erau mai multu némurĭ şi pretinĭ şi cunoscuţĭ. Şi lăutarii erau obosiţĭ şi cum stau şi cântau, pe unii din ei îi fura somnu. Atâta trebuia mai alesŭ chiămătorilorŭ, carĭ începeau sĕ se mai ţină şi de drăcii. Ei se duceau binişorŭ şi frecau pe obrazŭ pe lăutarĭ cu sĕu şi cu de pe căldare, şi-apoi îi deşteptau sĕ dică, lăutarii vĕdêndu-se rîdea unu de altu şi lumea rîde de ei.

*

La o sĕptĕmână, adecă în cea dintâiu Duminecă după nuntă, naşa o scotea pe cea tînĕră la biserică, era „scosu bisericii“, şi din biserică când eşiau, o ducea la ea şi chema şi pe alte neveste. Şi la ea făcea cinste cu covrigĭ şi jimble, orĭ cu colacŭ cu chitişóre (gogoşĭ) şi cu cornurĭ, de era în dulce, şi cu ra-

In **Deşiu** mai în fiă-care sĕptĕmână se ivesce câte unŭ **câne turbatŭ**. Dilele trecute, de esemplu, intră în oraşŭ unŭ câne turbatŭ, probabilŭ dela sate, şi muşcă pe soţia lui Lang Istvan. Femeia muşcată fù imediatŭ pusă sub cură, dér cânele a fugitŭ făr' a fi putută fi omorîtŭ. De observatŭ e, după cum scrie o foiă unguréscă din Cluşŭ, că înainte de a se pune darea pe cânĭ abia décă se audia în ţinutulŭ Deşiului despre vre-unŭ casŭ de turbare.

Din comitatulŭ Braşovului.

Lunĭ a ţinutŭ comisiunea administrativă a comitatului Braşovŭ şedinţa, în care s'au cetitŭ diferite raporte lunare pe Martie.

Raportorulŭ economicŭ împărtăşesce că comunele cercului superiorŭ s'au întrunitŭ pentru întemeiarea unui institutŭ de prăsire a mânzilorŭ şi viţeilorŭ şi că statutele s'au presentatŭ ministerului de agricultură spre aprobare.

Inspectorulŭ scolarŭ raportéză, că în numerósele scóle visitate de elŭ resultatulŭ dobênditŭ e favorabilŭ. Celŭ mai slabŭ resultatŭ s'a arătatŭ în scóla poporală gr. or. din Rĕşnovŭ şi în scóla cea ev. luth. din Vulcanŭ, precum şi în scóla de repetiţiune din Cernatŭ. Celŭ mai bunŭ resultatŭ s'a arătatŭ la scóla elementară ev. luth. din Rĕşnovŭ, unde anume instrucţiunea gimnasticei rĕmâne nentrecută în comitatŭ. La scóla poporală de statŭ din Satulungŭ s'a constatatŭ defectulŭ, că nu se pórtă nicĭ unŭ journalŭ de classă.

Raportorulŭ procurorului constată, că în temniţa tribunalului erau la finele lui Martie 119 arestanţĭ, între carĭ 106 condamnaţĭ şi 13 în cercetare. In temniţele judecătoriei cercuale a Braşovului şi Satulungului se aflau în cursulŭ lunei 41 condamnaţĭ, dintre carĭ la finele lunei au mai rĕmasŭ 2 în arestŭ spre a'şĭ face pedépsa.

Din raportulŭ oficiului orfanalŭ orăşenescŭ pe cuartulŭ prim resultă, că la finele lui Martie au rĕmasŭ sub tutoratŭ 3145 persóne, cu 19 mai puţinŭ ca la finele lui Decemvre a. tr., sub curatelă suntŭ 231 persóne, cu 1 mai multŭ ca la finele lui Decemvre a. tr. Averea aflătóre în păstrarea oficiului orfanalŭ era la finele lui Martie 677.183 fl. 31 cr., dintre carĭ 3548 fl. 76 cr. în banĭ gata. De sub tutoratŭ au fostŭ liberaţĭ în cursulŭ cuartului 97 persóne. de sub curatelă 5 persóne.

Din raportulŭ oficiului orfanalŭ comitatensŭ pe cuartulŭ primŭ resultă, că la finele lui Martie au rĕmasŭ sub tutoratŭ 5324 persóne, cu 28 mai puţinŭ ca la finele lui Decemvre a. tr., sub curatelă 225 persóne, cu 9 mai multŭ ca la finele lui Decemvre a. tr. Averea aflătóre în păstrarea oficiului orfanalŭ era la finele lui Martie 319.875 fl. 01, între carĭ nicĭ unŭ banŭ gata. De sub tutoratŭ au fostŭ liberaţĭ în cursulŭ cvartului 128 persóne, de sub curatelă 2 persóne.

Raportulŭ inspectorului de dare constată că întrega datoriă de dare era la finele lui Martie 149.670 fl. $24^1/_2$ cr., dintre carĭ 137.687 fl. $20^1/_2$ cr. s'au plătitŭ, rĕmânêndŭ 11.983 fl. 04 cr. restanţă.

Din raportulŭ conducĕtorului oficiului de construcţii resultă, că drumurile de ţéră suntŭ în stare fórte bună, podurile, şanţurile şi alte obiecte suntŭ încă defectuóse, mai departe distanţa Braşovŭ-Cluşiu a suferitŭ prin isvóre şi la fântâna albă s'a întêmplatŭ o dĕrimare. Altŭ defectŭ e că în tómna trecută nu s'a împărţitŭ pietrişulŭ. Inundările n'au pricinuitŭ nicĭ o stricăciune şoselelorŭ, ci au ruptŭ unŭ podŭ de pe şoséua comitatensă Braşovŭ-S Sângeorgiu pentru restabilirea căruia oficiulŭ de construcţiunĭ a acordatŭ din fondulŭ de construire a şoselelorŭ o sumă de 220 fl.

Intêmplărĭ diferite.

Nu beţĭ apă înfierbântaţĭ. Dilele acestea mai mulţĭ copii de şcólă se jucau la câmpŭ în apropierea **Mediaşului**. După-ce se osteniră, începură pe întrecute sĕ bea apă rece din unŭ isvorŭ rece. S'a aflatŭ între ei unulŭ care a beutŭ după olaltă 11 pahare, altulŭ 16 pahare, dér studentulŭ de cl. II. gimnasială Brandtsch Rudolf a beutŭ numai 13 pahare şi după o suferinţă de 2 dile a muritŭ.

A nebunitŭ în arestŭ fosta nevastă a lui Szekely Miklos din Turda. despre care amintirămŭ mai dilele trecute, că şĭ-a omorîtŭ bărbatulŭ din causă că acesta n'a voitŭ sĕ ierte greşela făcută prin aceea, că a fugitŭ cu banĭ cu totŭ pe la Budapesta unde a trăitŭ dile albe şi numai după-ce şĭ-a isprăvitŭ paralele s'a întorsŭ îndĕrĕtŭ la bărbatulŭ sĕu. Se vede, că nefericita femeă n'a mai putută suporta mustrările de conscienţă pentru omorulu bărbatului sĕu, pe care dealtmintrea îlŭ iubea destulŭ de multŭ şi de aceea şĭ-a perdutŭ mintea.

Alba-Iulia, 5 Aprilie 1888 st. n.

După ce Maiestatea Sa Regele prin prea graţiósa Sa decisiune dela 20 Martie a. c. s'a înduratŭ, ca din causa sdruncinatei mele sănĕtăţĭ, sĕ fiu pusŭ în pensiune, aducŭ la cunoscinţa tuturorŭ amicilorŭ şi cunoscuţilorŭ mei, că cu 15 ale curentei îmĭ voi strămuta locuinţa la Abrudŭ.

După unŭ serviciu neîntreruptŭ de peste 32 anĭ, care l'am prestatŭ patriei cu cea mai sfântă credinţă, după o labóre cu laudă încununată, care nicĭ inimicii mei nu mĭ-o potŭ disputa, îmĭ iau rĕmasŭ bunŭ dela cariera mea de judecĕtorŭ şi dorescŭ patriei şi naţiunei mele ca sĕ aibă mulţĭ bărbaţĭ cu asemenea devoţiune, precum am fostŭ devotatŭ eu Tămidei, şi décă în lungulŭ meu serviciu, vreodată n'am putută satisface tuturorŭ aşteptărilorŭ, şi unuia sĕu altuia i s'ar fi părutŭ pré aspră judecata mea, îlŭ rogŭ ca sĕ'mĭ ierte, căcĭ după natura mea eu în tóte împrejurările şi faţă cu orĭ şi cine m'am silitŭ a fi imparţial.

Rĕmasŭ bunŭ tu poporŭ iubitŭ şi de multe orĭ şi din multe părţĭ pre multŭ asupritŭ şi pré multŭ huiduitŭ, căcĭ eu ca judecătorŭ de aci în încolo nu-ţĭ mai potŭ fi spre scutŭ şi cu sfatulŭ meu nu te mai potŭ mângăia, 'ţĭ promitŭ însĕ, că iertându-'mĭ sănĕtatea te vei mai întâlni cu mine în şirulŭ apĕrătorilorŭ tĕi cei mai fidelĭ, pentru că din tine născêndu-mĕ, pentru tine am trăitŭ şi m'am luptatŭ, şi ţie îţĭ rĕmânŭ puterile mele şi esperinţa mea conservată până la finitulŭ vieţii mele.

Basiliu Başiota,
jude reg. în pensiune.

Academia Română
sesiunea generală din anulŭ 1888.

(Urmare.)

V. Legate şi fondurĭ.

Avemŭ din ce în ce mai multe dovedĭ, că activitatea desvoltată de Academiă şi regulata ei administrare atragŭ asupră-i interesulŭ bărbaţilorŭ patrioţĭ şi doritorĭ de înaintarea culturei naţionale.

1. O dovadă nouă despre acésta avemŭ în testamentulŭ rĕposatului I. Fĕtu, frate alŭ regretatului nostru colegŭ şi generosŭ donatorŭ alŭ Academiei Dr. A. Fĕtu.

Ioanŭ Fĕţu, advocatŭ şi proprietarŭ, cetăţenŭ trăindŭ în afară de luptele dilei, dér observândŭ de apróрe mersulŭ moralŭ sciinţificŭ, literarŭ şi politicŭ alŭ patriei, a încetatŭ din vieţă la 27 Ianuarie a. c., lăsândŭ Academiei prin testamentŭ apróре întrega sa avere. In şedinţa dela 11 Martie, conformŭ art. 85 din Regulamentŭ, Delegaţiunea, în unire cu unanimitatea membrilorŭ presenţĭ, a decisŭ primirea acestui legatŭ sub reserva aprobărei, ce este a se da în sesiunea generală, conformŭ art. 7 aliniatulŭ *n* din Statute.

2. Executorii testamentarĭ ai rĕposatului Dimitrie Hagiu Vasile, au relatatŭ Academiei că, lichidându-se averea remasă după rĕposatulŭ, s'a constatatŭ unŭ deficitŭ de 195,821 lei la care legatarii cu imobile nu au voitŭ a participa.

De aci s'a născutŭ unŭ procesŭ care amenința sĕ dureze mai mulţĭ anĭ. Spre a evita acésta, legatarii cu imobile s'au învoitŭ a completa din părţile lorŭ deficitulŭ până la $83.36^0/_0$ în locŭ de $62^0/_0$, cum ar fi resultatŭ décă procesulŭ s'ar fi sfârşitŭ în favorulŭ lorŭ. După acéstă propunere Academia avea sĕ sufere o reducere a legatului sĕu de $16.64^0/_0$. Cestiunea s'a discutatŭ în şedinţele dela 1 şi 8 Maiu şi propunerea s'a primitŭ cu unanimitate.

In urma acestei decisiunĭ Delegaţiunea a primitŭ valórea legatului Hagi-Vasile în sumă de 16,672 lei. Suma primită s'a capitalisatŭ cumpărându-se efecte publice, şi rĕmâne acum ca Academia sĕ regulamenteze întrebuinţarea acestui fondŭ.

3. Acţiunea intentată la instanţele judecătorescĭ pentru anularea testamentului rĕposatului Doctorŭ Obedenaru, a fostŭ câştigată la 13 Maiu anulŭ trecutŭ înaintea Curţii de Apelŭ Secţia a II, mulţămită apĕrării zelóse a colegului nostru d-lŭ T. Maiorescu. Acum afacerea se află pendinte înaintea Inaltei Curţĭ de Casaţiă şi Justiţie; ea urmăresce scopulŭ de a scóte de sub disposiţiunile testamentului numai moşia, recunoscêndu-se, cu ocasiunea pledării procesului înaintea Curţii de Apelŭ, de către partea adversă, validitatea disposiţiunilorŭ testamentului întru câtŭ privesce averea mobilă.

4. In şedinţa dela 20 Martie din sesiunea generală trecută aţĭ recomandatŭ Delegaţiunei cestiunea asigurărei drepturilorŭ Academiei pe imobilele aparţinêndŭ legatelorŭ Zappa şi Năsturelŭ-Herĕscu. Conformŭ acestei însărcinărĭ s'au luatŭ inscripţiunĭ ipotecare asupra moşiilorŭ Năsturelŭ şi Lămotescii pentru asigurarea legaturilorŭ Năsturel-Herĕscu.

(Va urma.)

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Viena, 12 Aprilie. In cea mai de apróре şedinţă a camerei deputaţilorŭ se va presenta unŭ proiectŭ de lege fórte importantŭ, care va conţine stabilirea disposiţiunilorŭ asupra convocărei facultative a reserviştilorŭ.

Berlinŭ, 12 Aprilie. Intrevorbirea Impĕrătesei cu cancelarulŭ Bismarck se pare că n'a adusŭ nicĭ o schimbare.

Imperatulŭ a rugatŭ pe Dr. Mackenzie sĕ 'şĭ prelungéscă şederea sa în Berlinŭ, fiindŭ că în cursulŭ lunei ar pute sĕ aibă iritaţiunĭ. Forţele 'i s'au maĭ întăritŭ încâtva. Umflătura gâtlejului s'a mărĭtŭ.

Bucurescĭ, 12 Aprilie. Camera a votatŭ bugetulŭ. Inchiderea sesiunei nu e hotărîtă. E probabilă o desbinare între liberalii-conservatorĭ.

Augsburgŭ, 12 Aprilie. De erĭ a cădutŭ zăpadă colosală de multă. Comunicaţiunea pe calea ferată e împedecată pretutindenea.

ULTIME SCIRĬ.

O persónă de pe lângă prinţulŭ bulgarŭ s'a esprimatŭ asupra situaţiunei astfelŭ: Principele nu va ceda nicĭ celei mai seriόse presiunĭ ale Europei şi va părăsi Bulgaria numai când se va întrebuinţa forţa în contra lui.

Intre armata bulgară s'a împărţitŭ, prin poşte, o proclamaţiă subscrisă de comitetulŭ revoluţionarŭ dela 9 Augustŭ (cu reşedinţa în România,) prin care armata şi poporulŭ e îndemnatŭ la revoltă. In proclamaţiune se pune deosebitŭ pondŭ pe uciderea principelui, prin ceea ce s'ar considera crisa ca terminată.

Berlinŭ, 10 Aprilie. „Gazeta Germaniei de Nordŭ" spune, că alegerea generalului Boulanger ca deputatŭ este o nenorocire pentru Francia şi că escese se vorŭ produce pe stradele Parisului.

Parisŭ, 10 Aprilie. Generalului Boulanger i s'au făcutŭ marĭ ovaţiunĭ. O mulţime de ómenĭ l'au aclamatŭ la trecerea sa înaintea localului gazetei „La France," precum şi înaintea „hotelului de Louvre."

Parisŭ, 10 Aprilie. Generalulŭ Boulanger a scrisŭ o scrisóre alegĕtorilorŭ sĕi dela Dordogne, mulţumindu-le pentru încrederea ce au într'ênsulŭ. Alegerea sa, dice dovedeşte că ţera împărtăşeşte opiniunea lui asupra trebuinţei de a se disolva Camera, precum şi asupra urgenţei de revizuire a constituţiei.

DIVERSE.

Aurŭ în isvorulŭ dela Karlsbad. Din repeţite cercetărĭ analitice, făcute de unŭ chemicŭ distinsŭ, s'a constatatŭ că apa isvorului dela Karlsbad conţine aurŭ. Autorităţĭ scienţifice suntŭ de părere, că isvorulŭ s'a unitŭ în timpulŭ mai nou cu o vênă, care trece printr'unŭ stratŭ ce conţine aurŭ.

Câtă bere se fabrică în lume? In privinţa acestei întrebărĭ „Prager Lloyd" publică următórea socotélă: In întrégă lumea se fabrică pe anŭ 150 milióne hectolitre de bere. Din acestea se vinŭ pe America $22^1/_2$ milióne, pe Australia 1 milionŭ, restulŭ se fabrică în Europa. Dintre statele europene se vinŭ pe: Anglia 45 milióne, Germania $42^1/_4$ milióne, Austro-Ungaria $13^1/_4$ milióne, Belgia $9^1/_4$ milióne, Francia 8 milióne, Rusia $4^1/_2$ milióne, Germania sudică $1^1/_2$ milióne de hectolitre. Elveţia, Svedia, Norvegia şi Italia abia décă fabrică tóte împreună 1 milionŭ de hectolitre bere pe anŭ. Ce privesce consumaţia berei, calculaţiunea este acésta: In Belgia de fiă-care locuitorŭ se vinŭ 165 litre pe anŭ, în Anglia 122, în Germania 90, în Dania 57, în Germania sudică 34, în Austro-Ungaria şi Elveţia 33, în Norvegia 31, în Francia 21, în Svedia 20, în Rusia abia 5, în Italia abia décă se vine pe anŭ a decea parte dintr'unŭ litru de bere pentru unŭ locuitorŭ.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ
din 12 Aprilie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.55	Vênd.	8.58
Argintŭ românescŭ .	„	8.48	„	8.50
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.01	„	10.04
Lire turcescĭ	„	11.82	„	11.85
Imperialĭ	„	10.32	„	10.35
Galbinĭ	„	5.90	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" $6^0/_0$	„	101.—	„	102.—
„ „ „ $5^0/_0$	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	104.50	„	105.50
Discontulŭ	$6^1/_2$—$8^0/_0$ pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena
din 11 Aprilie st. n. 1888.

Renta de aurŭ $4^0/_0$	94.85
Renta de hârtiă $5^0/_0$	85.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	150.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	96.
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.--
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	110.
Bonurĭ rurale ungare	104.50
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.50
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.75
Bonurĭ rurale Transilvane	104.
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ unguresců	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ urgurescŭ	123.50
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	124.—
Renta de hârtiă austriacă	78.60
Renta de argintŭ austriacŭ	80.55
Renta de aurŭ austriacă	110.90
Losurĭ din 1860	132.50
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	863.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	278.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	271.20
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.97
Napoleon-d'orĭ	10.03
Mărcĭ 100 împ. germane	62.25
Londra 10 Livres sterlinge	126.65

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu.

chiu încălditŭ cu miere; la scosu bisericii şi la boteze mierea la rachiu se şcia.

De altfelŭ nu trebuia sĕ cheme la scosu bisericii pe tóte muierile, care mersese la nuntă. Pentru-că la Rusalii, când tótă lumea mergea la mormêntŭ cu colivă orĭ cu păsatŭ şi cu vinŭ, mergea şi a tînĕră cu sócră-sa şi muierile care nu erau chiămate la scosu bisericii nu-i cumpĕra ălei tinere nimicŭ; éră muierile care fusese chiămate, îi cumpĕra, aşa erau obiceiu sĕ-i cumpere, câte o sticlă pe care i-o dau la mormêntŭ plină cu vinŭ, şi puneau în ea şi câte o svêrtă de florĭ, orĭ îi dau câte unŭ castronŭ cu urezŭ cu lapte şi făclii de ceră. Naşa la Rusalii lua finii-sii unŭ ciubĕrŭ mare cu nouĕ cercurĭ, unŭ colacŭ şi o sticlă.

După nuntă era bine ca tinerii sĕ se ducă mai întâiu la câte o nuntă orĭ la botezŭ şi nu era bine sĕ se ducă întâiu la mortŭ. Numai de nevoiă mare şi când se'ntêmpla de le muriau câte cine-va din nemurĭ, numai atuncĭ se duceau cei tinerĭ la mortŭ mai înainte de a fi mersŭ la câte o nuntă orĭ botezŭ".

G. I. Pitiş.

Sosirea și plecarea trenurilorŭ și postelorŭ în Brașovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Brașovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéța.

2. Dela Brașovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după amédĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Brașovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Brașovŭ la *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Brană*: 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) „ „ *Zizină*: 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgărașŭ*: 4 óre diminéța.
e) „ „ la *Săcele*: 4 óre diminéța.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rĕșnovŭ-Zĕrnescĭ-Brană* la Brașovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizină* la Brașovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Brașovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgărașŭ* la Brașovŭ: 2 óre diminéța.
e) „ *Săcele* la Brașovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonați, că mai avemŭ din anii trecuți numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei." precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Administrațiunea „Gaz. Trans."